

BEROEPSBELANGEN.

EEN GEVAARLIJKE KWAKZALVER. — Een man, die reeds wegens diefstal gevangen had gezeten, had op een dag toevallig zijn magnetische kracht ontdekt. Zonder iets van het menselijke lichaam te weten — hij ontkende ten eenemale de noodzakelijkheid hiervan — heeft hij de menigte zieken, die bij hem hulp zochten, soms 140 op één dag, magnetisch behandelt. Een jonge man met diabetes, wien het met dieet en insuline goed ging, had beide laten varen op raad van den magnetiseur. Het gevolg was doodelijk coma. De arts in het ziekenhuis, waar de jonge man gestorven was, gaf het geval aan en de kwakzalver werd veroordeeld tot één jaar gevangenisstraf en vijf jaar verbod om de practijk uit te oefenen; daartoe is in Duitschland immers ieder bevoegd wien het niet verboden is (*Münch. med. Wochenschrift*, 20 December).

DE HONGAARSCHE ARTSEN IN NOOD. — Wegens den maatschappelijken achteruitgang, welke de ziekenfondsen met ondergang bedreigt, zijn de honoraria der Hongaarsche ziekenfondsartsen met 40—50 pCt. verminderd. De regeering geeft geen vooruitzicht op herstel der honoraria. Ook is zij van plan de vrije artskenus af te schaffen. Om aan de bezwaren der artsen-organisaties tegemoet te komen, wil zij aan alle artsen, die ambten bekleeden, de ziekenfondspractijk verbieden. (*Münch. med. Wochenschr.*, 20 December).

TWEEËRLEI VONNIS BIJ ACHTERGEBLEVEN VOORWERPEN. — In *Paris Médical* van 5 Januari worden twee vonnissen vermeld, die het Hof van Appèl te Parijs op één dag heeft uitgesproken en schijnbaar met elkander in strijd zijn. In het ééne geval had een chirurg, na een moeilijke en urgente appendix-operatie, één van de drie gaascompressen, waarvan gebruik was gemaakt, niet kunnen terugvinden. Na vergeefsch zoeken had hij besloten, den buik te sluiten, ten einde de narcose niet te lang te laten duren. Het Hof nam hier niet aan een kunstfout bij de operatie, maar een niet te voorzien ongeval, en sprak den chirurg vrij.

In het andere geval was een compres blijven zitten in de maag van een lijderes aan maagzweer. De operatie was onder gunstige omstandigheden verricht. Niettemin was de compres *vergeten*. De patiënte had na de operatie hevige maagpijnen, die men niet kon verklaren, en na 36 dagen braakte zij de compres uit. Zij moest daarna wel is waar een nieuwe operatie ondergaan, maar deze was niet noodig geworden door het verblijf van de compres in haar maag. Het Hof meende hier van een vermijdelijk ongeval te mogen spreken en veroordeelde den chirurg tot schadevergoeding.

In verband hiermede worde hier vermeld een vonnis (zie *Brit. med. Journ.*, 5 Januari), te Londen gewezen tegen een arts, wien het was overkomen, dat bij een inspuiting in de glutaai eener vrouw, door een spiertrekking de naald was afgebroken. Het was de zevende eener reeks inspuitingen, en daar de vrouw na deze inspuiting voor het eerst hevige pijn gevoelde, had zij gevraagd, of de naald ook was afgebroken. Dit had hij *ontkend*. Pas drie dagen later had hij het toegegeven, en werd patiënte op zijn raad in een ziekenhuis opgenomen, waar het stuk naald werd verwijderd. Voor den rechter had hij verklaard, te hebben ontkend om de vrouw niet ongerust te maken, omdat zij zoo zenuwachtig was. Hij had den man willen inlichten, maar had diens adres niet kunnen vinden. Deskundige getuigen waren van oordeel, dat de naald, waar zij zich bevond, weinig pijn had behoeven te veroorzaken als patiënte maar niet zoo opgewonden was geweest. De rechter meende een zoo gering mogelijke schadevergoeding te moeten opleggen. De schade — behalve kleine onkosten — was gering. De verwijdering van het stuk naald was maar enkele dagen vertraagd. De vergoeding werd vastgesteld op 5 guineas. Gelukkig voor den dokter, dat de Ponden „lui” zijn.

EEN MERKWAARDIGE OPVATTING VAN HET BEROEPSGEHEIM. — De verwarring, die in de geesten der Engelse artsen wordt teweeg gebracht,